

การพัฒนาแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด
(Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics เพื่อส่งเสริมทักษะการพูด
สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยหาดใหญ่*

DEVELOPMENT OF AUDIO-LINGUAL METHOD WITH PHONICS TEACHING MODEL TO
PROMOTE SPEAKING SKILLS OF TEACHER STUDENTS AT HATYAI UNIVERSITY

สุรัชฎา ศรีพิทักษ์*, ญาดา บุญเลิศ, มัสยา หลงสมัน, เชษฐา คำเกลี้ยง, ยุวธดา ชูรักษ์

Suratchada Sripitak*, Yada Boonlert, Massaya Longsaman, Chetsada Dumgleng, Yuwanda Churak

คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สงขลา ประเทศไทย

Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University, Songkhla Thailand

*Corresponding author E-mail: suratchada@hu.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics ในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับครูประถมศึกษา 2) เปรียบเทียบทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการประถมศึกษา ที่ลงทะเบียนในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมศึกษา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 กลุ่มเรียนที่ 1 จำนวน 22 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน แบบประเมินทักษะการพูด แบบทดสอบ และแบบประเมินความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (T-Test) ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics ในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับครูประถมศึกษา ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.05/80.17 2) การพัฒนาผลทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ($\bar{X}$ = 4.62, S.D. = 0.69)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด, โฟนิคส์, นักศึกษาวิชาชีพครู

Abstract

This research aims to 1) Develop a listening-speaking teaching model (Audio-Lingual Method) with Phonics in an English for Everyday Life course for elementary school teachers, 2) Compare speaking skills and academic achievement from using the listening-speaking teaching model (Audio-Lingual Method) with Phonics, and 3) Study learners' satisfaction from using the listening-speaking teaching model (Audio-Lingual Method) with Phonics. This research used a quantitative research method. The sample group used in the research was third-year students in The Elementary Education Program who registered in the English Language Learning Management for Elementary School Teachers course, second semester of the 2024 academic year, Group 1, totaling 22 students, by purposive sampling. The research instruments were English for Everyday Life learning units, speaking skill assessment forms, tests, and satisfaction assessment forms. The data were analyzed using basic statistics, including percentage, mean and standard deviation. and the T-Test results of the research found that 1) The teaching model of listening-speaking (Audio-Lingual Method) with Phonics in the subject of English for elementary teachers, the efficiency value E1/E2 was 80.05/80.17 2) The development of speaking skills and academic achievement from using the teaching model of listening-speaking (Audio-Lingual Method) with Phonics after studying was significantly higher than before studying at the statistical level of 05. and 3) The students had the highest overall satisfaction with the use of the teaching model of listening-speaking (Audio-Lingual Method) with Phonics, with an average score of 4.62 ($\bar{X}$ = 4.62, S.D. = 0.69)

Keywords: Audio-Lingual Method, Phonics, Teacher Students

บทนำ

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคแห่งสังคมข้อมูลข่าวสารที่การสื่อสารมีบทบาทสำคัญ ในการดำเนินกิจกรรมในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะภาษาอังกฤษซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการเชื่อมโยงผู้คนทั่วโลก ทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความสามารถด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในยุคปัจจุบัน ดังนั้น การยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนจึงควรให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างสมรรถนะและทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารอย่างมั่นใจ และแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้และข้อมูลที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจำกัด ยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการสังเคราะห์องค์ความรู้ พร้อมก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเต็มไปด้วยความรู้และข้อมูลอันหลากหลายและซับซ้อน ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนับเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสาร โดยเฉพาะความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร ซึ่งการติดต่อสื่อสารด้วยการพูดสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การพูดสนทนา การอภิปราย และการพูดนำเสนอ การสื่อสารในชีวิตประจำวันนั้นถือว่าการฟังเป็นทักษะการ

รับสารที่สำคัญและใช้กันมาก เป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ จึง เป็นทักษะแรกที่ต้องมีการสอน เพราะผู้พูดต้องฟังให้เข้าใจก่อน จึงจะมีความสามารถในการพูดได้ตอบ (โสภิตา คำด้วง, 2565) สำหรับการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ การพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นพื้นฐานของการสื่อสารที่ช่วยให้ผู้เรียน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ การจัดการเรียนการสอนในระดับเริ่มต้น จึงควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้อย่างเต็มที่ โดยใช้การฟังและการพูดเป็นเครื่องมือสำคัญใน การพัฒนาทักษะภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ จนเกิดความเชี่ยวชาญและมั่นใจในการสื่อสาร

วิธีสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่เน้นฝึกฝนทักษะการฟัง - การพูด โดยมีที่มาเริ่มมาจากนักภาษาศาสตร์ในสหรัฐอเมริกาพัฒนาขึ้นในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ เจ้าหน้าที่และทหารที่จะไปประจำการยังประเทศต่าง ๆ สามารถพูดภาษาเป้าหมายได้ในระยะเวลาอันสั้น (ปวีณัย บุญปก, 2554) และในปัจจุบันได้นำวิธีการสอนแบบฟัง - พูด ไปใช้กับผู้เรียนผู้ใหญ่ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้ใหญ่ได้เป็นอย่างดี (ปวีณัย บุญปก, 2554) สอดคล้องกับงานวิจัย ของ มาตา วงศ์ขาริ และคณะ พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนด้วยวิธีการ สอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) มีประสิทธิภาพ (E1/E2) 48.35/83.35 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (มาตา วงศ์ขาริ และคณะ, 2566)

สำหรับปัญหาของนักศึกษาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการพูดในปัจจุบัน ยังคงเป็นปัญหาที่ ต่อเนื่องของหลาย ๆ สถาบัน เนื่องจากนักศึกษาที่พูดภาษาอังกฤษไม่ได้ความรู้สึกไม่มั่นใจในการพูด ในสถานการณ์ที่ ต้องใช้ทักษะการสื่อสาร เช่น การพูดในห้องเรียน ในที่ประชุม การสัมภาษณ์งาน หรือการมีปฏิสัมพันธ์กับคนจาก ต่างประเทศ ส่งผลให้ไม่กล้าแสดงออกและไม่สามารถสื่อสารความคิดได้เต็มที่ นอกจากนั้น คือ ขาดการฝึกฝนในการ พูดและการออกเสียงอย่างต่อเนื่อง จากการศึกษา ผลการทดสอบก่อนเรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน สำหรับครูประถมศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ พบว่า นักศึกษาเกินร้อยละ 70 สื่อสารภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ที่ กำหนดไว้ รวมถึงมีปัญหาเรื่องการออกเสียง และการสะกดคำ เพื่อแก้ไขปัญหานี้ ทีมวิจัยได้พัฒนารูปแบบการเรียน การสอนที่ผสมผสานวิธีการฟัง - พูดเข้ากับการฝึก Phonics ซึ่งเป็นวิธีที่เน้นการพัฒนาการออกเสียงอย่างถูกต้อง แนวทางนี้ไม่เพียงช่วยยกระดับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แต่ยังเสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักศึกษาวิชาชีพรูในการ สื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ พร้อมตอบสนองความท้าทายของโลกในยุคแห่ง ข้อมูลข่าวสารอย่างมั่นคงและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics ในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันสำหรับครูประถมศึกษา
2. เปรียบเทียบทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอน แบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics
3. ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics เพื่อส่งเสริมทักษะการพูด สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

รูปแบบของการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบปริมาณ (Quantitative Research) ประกอบด้วย แบบแผนการทดลองที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว แล้ววัดผลหลังการทดลอง (One-Short Case Study)

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการประถมศึกษา ที่ลงทะเบียนในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมศึกษา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 96 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการประถมศึกษา ที่ลงทะเบียนในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมศึกษา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2567 กลุ่มเรียนที่ 1 จำนวน 22 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 4 ประเภท คือ

1. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics
2. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับการสอน Phonics สำหรับครูประถมศึกษา โดยพิจารณาจากหลักสูตร วัตถุประสงค์ แนวทางการจัดการเรียนการสอน วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชา เนื้อหาจากแผนการสอน (COURSE OUTLINE) เพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ทั้งนี้ ได้กำหนดองค์ประกอบในการจัดทำแผนเรียนรู้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ชื่อเรื่องหรือรายการสอน 2) สารสำคัญของการเรียนรู้ 3) กิจกรรมการเรียนรู้ 4) ชิ้นงานหรือภาระงานที่ปฏิบัติ และ 5) การประเมินผลตลอดจนศึกษาโครงสร้าง เนื้อหา เวลาเรียนในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สำหรับครูประถมศึกษา และนำแผนการสอนในรายวิชาดังกล่าว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในเรื่องเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และการวัดประเมินผล

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษ โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษและการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาเนื้อหาสาระในรายวิชาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมศึกษา จากนั้นออกแบบทดสอบวัดทักษะ และ 3) สร้างแบบทดสอบเป็นลักษณะเลือกตอบ แบบตัวเลือกชนิด 4 ตัวเลือก แบบเติมคำ แบบสัมภาษณ์ ซึ่งประกอบด้วย แบบทดสอบ

4 ชุด เป็นแบบทดสอบหลังเรียน ได้แก่ ชุดที่ 1 Listening Test 30 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที ชุดที่ 2 Speaking Test 30 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที ชุดที่ 3 Reading Test 30 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที และ ชุดที่ 4 Writing Test 30 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที และนำแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ 2) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญทางการวัดและประเมินผล ตรวจสอบโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ซึ่งข้อคำถามใดมีค่ามากกว่า 0.5 ถือว่าใช้ได้ และทำการปรับปรุงข้อที่มีค่าต่ำกว่า 0.5 จากนั้นนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เพื่อหาคุณภาพ ดังนี้ หาค่าความยากง่าย (p) โดยกำหนดค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20 - 0.80 หาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยกำหนดค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.20 - 1.00 และคัดเลือกข้อสอบ เป็นแบบทดสอบวัดทักษะหลังเรียน โดยหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 จากนั้นสร้างแบบวัดความพึงพอใจ สร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และตอบแบบสอบถามในรูปของข้อความและตัวเลือก ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถาม เป็นข้อความทางบวก จำนวน 15 ข้อ โดยกำหนดน้ำหนักคะแนน

นำแบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ มาตรวจให้คะแนน แล้วนำคำตอบมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักที่ต้องการวัด ที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.20 - 1.00 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักศึกษาวิชาชีพครู จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม และนำแบบประเมินความพึงพอใจที่ทดลองใช้มาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของ Cronbach, L. J. จากนั้นเตรียมแบบทดสอบ และแบบประเมินความพึงพอใจที่ถูกต้อง และเหมาะสม นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง (Cronbach, L. J., 1949) ดังตาราง

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีประเมินความสอดคล้อง IOC และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบประเมินทักษะการพูด

ชุดที่	ค่า IOC	α
1	1.00	0.88
2	1.00	0.92
3	1.00	0.93

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าดัชนีประเมินความสอดคล้อง IOC อยู่ที่ 1.00 และค่าความเชื่อมั่น (α) ของแบบประเมินทักษะการพูด ชุดที่ 1 = 0.88 ชุดที่ 2 = 0.92 และชุดที่ 3 = 0.93 อยู่ในระดับดี

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยหาค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละของคะแนนแบบทดสอบ

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ หน่วยการเรียนรู้ หาค่าความเชื่อมั่น IOC. และแบบวัดทักษะแบบสอบถามความพึงพอใจ หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC.) หาค่าความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) (Cronbach, L. J., 1949)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานหาค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจากการวัดทักษะการปฏิบัติของนักศึกษา โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ และแปลความหมาย

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics สำหรับนักศึกษาชั้นปี 3 จำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็น 22 คน ใช้เวลาทดลองทำการสอนวันละ 2 ชั่วโมงติดต่อกัน สอน 2 วัน ต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 5 สัปดาห์ รวมเวลาที่ใช้ในการทดลอง 10 วัน และทำการวัดทักษะภาษาอังกฤษและความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics

ผลการวิจัย

ผลจากการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics เพื่อส่งเสริมทักษะการพูด สำหรับการสอนของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ได้ 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) หน่วยการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น 3) สารสำคัญของหน่วยการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ 5) ชิ้นงานหรือภาระงานที่นักเรียนปฏิบัติ และ 6) การประเมินผล

ซึ่งจาก 6 องค์ประกอบข้างต้น ได้ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics เพื่อส่งเสริมทักษะการพูด สำหรับการสอนของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics กับการสอนปกติ

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนจากการเรียนในหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลจากการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics เพื่อส่งเสริมทักษะการพูด สำหรับการสอนของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มี 6 องค์ประกอบ มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) หน่วยการเรียนรู้ 2) มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น 3) สารสำคัญของหน่วยการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการเรียนรู้ 5) ชิ้นงานหรือภาระงานที่นักเรียนปฏิบัติ และ 6) การประเมินผล

ตารางที่ 2 ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics

n	คะแนนประเมินระหว่างเรียน			คะแนนประเมินหลังเรียน			ค่าประสิทธิภาพ (E1/E2)
	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ	
22	100	80.05	80.05	30	24.05	80.17	80.05/80.17

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.05/80.17

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics กับการสอนปกติ

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบทักษะการพูด จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics กับการสอนปกติ

ทักษะการพูด	n	Mean	S.D.	t	df	sig
ก่อนเรียน	22	32.36	3.99	22.45	21	0.00
หลังเรียน	22	48.05	2.36			

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า การเปรียบเทียบทักษะการพูด จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics กับการสอนปกติ ค่าเฉลี่ยหลังเรียน 48.05 พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics กับการสอนปกติ

ทดสอบ	n	Mean	S.D.	t	df	sig
ก่อนเรียน	22	16.27	2.41	13.53	21	0.00
หลังเรียน	22	24.05	1.96			

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics กับการสอนปกติ ค่าเฉลี่ยหลังเรียน 24.05 พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3 ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจากการเรียนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics

ที่	ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ฉันมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.63	.73	มากที่สุด
2	วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฉันชอบและอยากเรียน	4.16	1.12	มาก
3	เนื้อหาสาระของรายวิชาที่เรียน ช่วยให้ฉันเห็นคุณค่าและความสำคัญของการสอนภาษาอังกฤษ	4.66	.56	มากที่สุด
4	ฉันรู้สึกสนุกสนานได้รับความรู้ และเทคนิคการสอน ในการเรียนรายวิชานี้	4.60	.77	มากที่สุด

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาจากการเรียนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics (ต่อ)

ที่	ความพึงพอใจ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5	เนื้อหาสาระภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อนักศึกษาวิชาชีพครูมาก	4.36	.92	มาก
6	ภาษาอังกฤษทำให้ฉันได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น	4.16	.91	มาก
7	สื่อที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษเหมาะสมกับเนื้อหา	4.66	.71	มากที่สุด
8	สื่อที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษกระตุ้นให้ฉันอยากรู้และสนใจต่อสิ่งที่เรียน	4.46	.68	มาก
9	ภาษาอังกฤษทำให้ฉันเป็นบุคคลที่รักการอ่าน	4.60	.67	มากที่สุด
10	ภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันได้พัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน	4.83	.37	มากที่สุด
11	ภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันได้เข้าใจถึงวัฒนธรรมเจ้าของภาษา	4.60	.77	มากที่สุด
12	ภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันได้รู้จักกันคว่ำและร่วมกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อน	4.83	.55	มากที่สุด
13	ภาษาอังกฤษช่วยให้ฉันได้กล้าแสดงออกมากขึ้น	4.50	.73	มาก
14	ฉันชื่นชมยินดีในชิ้นงานที่ได้จากการเรียนภาษาอังกฤษ	4.50	.90	มาก
15	ฉันสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และพัฒนา รูปแบบการสอนต่อนักศึกษาวิชาชีพครูได้ดี	4.80	.78	มาก
รวม		4.62	.69	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาจาก การเรียนในหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น พิจารณาในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.69) และเมื่อพิจารณาจากประเด็นที่ถาม พบว่า ด้านฉันสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และพัฒนา รูปแบบการสอนต่อนักศึกษาวิชาชีพครูได้ดี อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลจากการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ประกอบด้วยองค์ประกอบในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ 6 องค์ประกอบ คือ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระสำคัญของหน่วยการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ ชิ้นงานหรือภาระงานที่นักเรียนปฏิบัติ และการประเมินผล โดยผู้วิจัยได้จัดทำโครงสร้าง เนื้อหา และเวลาเรียนในการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics เพื่อส่งเสริมทักษะการพูด สำหรับการสอนของนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ให้สอดคล้องกับหลักสูตร ในหน่วยการเรียนรู้เรื่อง All about me ซึ่งประกอบด้วยหน่วยย่อย ดังต่อไปนี้ Greeting Time, Introduce Yourself, Describing People, Personal Data, Life Styles, At School Times, Sweet Home

โดยหน่วยการเรียนรู้ดังกล่าวเกิดจากการสำรวจความสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน และใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัย และความสามารถของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ กรมวิชาการ ได้กล่าวถึง ลักษณะของการกำหนดชื่อหน่วยการเรียนรู้ว่า ควรตั้งชื่อหน่วยให้สะท้อนถึงสาระสำคัญหรือประเด็นหลักในแต่ละหน่วย และเป็นประเด็นที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน (กรมวิชาการ, 2564) ทั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยใช้เวลาดทดลองทำการสอนวันละ 2 คาบ ต่อสัปดาห์ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ การจัดกิจกรรมการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ใช้ฐานแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนแบบฟัง - พูด โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ รัชนิกร สุทธจิตต์ ที่ได้เสนอแนวคิดหลักในการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ควรมุ่งที่จะฝึกทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายได้ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับวัฒนธรรม ระเบียบวิธี กฎเกณฑ์ทางสังคม และวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร (รัชนิกร สุทธจิตต์, 2542)

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics กับการสอนปกติ ผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยภาพรวมหลังจากการเรียนโดยใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพัฒนาขึ้น พบว่า มีค่าเฉลี่ย 24.15 คิดเป็นร้อยละ 80.17 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับดีมาก และเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับร้อยละ 80 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics กับการสอนปกติ พบว่า คะแนนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังจากการใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 24.05 คิดเป็นร้อยละ 80.17 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับดีมาก และเป็นไปตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับร้อยละ 80 ทั้งนี้ เนื่องจากผู้เรียนได้รับการฝึกทักษะจากการทำกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งการจัดกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่มในชั้นเรียนระหว่างทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับ วาสนา โกวิทยา ที่ได้กล่าวถึงความสามารถของผู้เรียนในด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษว่า ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถหลักอยู่ 2 ประการ คือ ความสามารถเกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษา และความสามารถในการสื่อความหมาย โดยครูจะต้องสร้างแรงจูงใจและสอนร่วมกับกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ดีในการพัฒนาทักษะต่อไป (วาสนา โกวิทยา, 2565) นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ กัลปพฤกษ์ ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และระดับความสามารถทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่ใช้กิจกรรมคู่ พบว่า การใช้กิจกรรมคู่ในชั้นเรียนทำให้นักเรียนส่วนมากมีการพัฒนาพฤติกรรมการพูดภาษาในเรื่องความสนใจในการสื่อสาร ความกระตือรือร้นในการสื่อสาร ความตั้งใจในการสื่อสาร ความพยายามที่จะสื่อสารโดยใช้ทั้งภาษาพูดและท่าทาง จากระดับปานกลางเป็นระดับดีมาก และนักเรียนส่วนมากมีการพัฒนาระดับความสามารถทางทักษะการพูดภาษาอังกฤษในเรื่องความคล่องแคล่ว ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสารและสำเนียงในการพูดจากระดับปานกลางเป็นระดับดีมาก นอกจากนี้ ยังพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ประสิทธิ์ กัลปพฤกษ์, 2542)

สมิตรา อังวัฒนกุล ที่ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไว้ว่า การเขียนนับได้ว่าเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อน ต้องใช้ความรู้ความสามารถหลายประการ ทั้งนี้ เพราะความสามารถ

ทางการเขียนจะต้องมีพื้นฐานในทักษะการฟัง การพูด และการอ่านมาก่อน นอกจากนี้ ทักษะการเขียนยังเป็นทักษะการแสดงออกที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการติดต่อสื่อสาร เพราะใช้ถ่ายทอดความรู้ ความคิด และเหตุการณ์ต่าง ๆ และสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานสำหรับอ้างอิงได้ ในการสอนทักษะการเขียนเพื่อสื่อความหมายได้ ผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เขียนได้แสดงออกมาซึ่งความคิด โดยให้สัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษา ในการเขียนแต่ละครั้ง ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการเลือกใช้คำและสะกดคำให้ถูกต้องและมีความรู้ทางโครงสร้างทั้งระบบคำและประโยคและหลักการเรียบเรียงในการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพด้วย (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2560)

จากการเรียนการสอนในภาพรวม แสดงให้เห็นถึง พัฒนาการของผู้เรียนที่ดีขึ้นจากการเรียนในหน่วยการเรียนรู้ดังกล่าว ทั้งได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายจากกิจกรรม พัฒนาทักษะของตนเองในด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กุศยา แสงเดช ที่กล่าวว่า การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา (กุศยา แสงเดช, 2555) จากผลการวิจัยทำให้ได้ข้อสรุปว่าการเรียนภาษาที่ดีผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษาจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วยอันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ที่เป็นเช่นนี้ เพราะการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนตามหน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น เป็นวิธีการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนต้องแสวงหาความรู้ และสร้างความรู้ความเข้าใจขึ้นด้วยตนเอง ความเจริญงอกงามในความรู้ จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับคนอื่น ๆ การได้พบกับสิ่งใหม่ ๆ การแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย อีกทั้งได้ฝึกปฏิบัติจริง ทำให้นักศึกษาเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานได้ดีขึ้น ผลงานที่เกิดขึ้น ทำให้นักศึกษาเกิดแรงกระตุ้นในการเรียน เกิดความมั่นใจ กล้าพูด กล้าทำในสิ่งที่ตนเองได้แสดงออก เกิดการคิดที่เป็นระบบ นั่นคือ การนำความรู้เดิมที่มีอยู่เพื่อเชื่อมโยงตรวจสอบกับความรู้ใหม่ ๆ จากการศึกษาค้นคว้า เพื่อทำให้เกิดความรู้ใหม่ เป็นการสร้างความรู้ให้กับตนเองได้ โดยเฉพาะการจัดกิจกรรม เพราะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาและทักษะการปฏิบัติงานได้เหมาะสม

3. จากผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนจากการเรียนในหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น พิจารณาในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยได้สะท้อนความเห็นว่ ภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งสื่อที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมกับเนื้อหา ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษ ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียน ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าน่าจะเป็น เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควบคู่กับการใช้สื่อที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในส่วนของสื่อที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษกระตุ้นให้อยากรู้ และสนใจต่อสิ่งที่เรียน ภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนได้กล้าแสดงออกมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อีกทั้งวิชาภาษาอังกฤษทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชา

ที่ชอบและอยากเรียน มีค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ สุไร พงษ์ทองเจริญ ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมถือเป็นสิ่งสำคัญควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ช่วยพัฒนาทักษะให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และกล่าวถึง การจัดกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในชั้นเรียนให้มากที่สุด กิจกรรมที่นำมาให้ผู้เรียนฝึกควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวัน ให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง (สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2548)

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method) ร่วมกับ Phonics เพื่อส่งเสริมทักษะการพูด สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ สามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาผู้เรียน และผู้ที่มีความสนใจในทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เพื่อต่อยอดในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครูในทุกสาขาวิชา และยังสามารถต่อยอดไปยังนักศึกษาต่างคณะ หรือต่างสถาบัน เพื่อเป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป สำหรับข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการปรับปรุงแบบแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการสอบวัดระดับภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี เช่น การสอบ Common European Framework of Reference for Language (CEFR) ระดับ B2 ขึ้นไป เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนพัฒนาสื่อการสอนให้สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโลกยุคปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2564). การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: ศุภสภาลาดพร้าว.
- กุตยา แสงเดช. (2555). แบบฝึกคู่มือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์แม็ค จำกัด.
- ประสิทธิ์ กัลปพฤกษ์. (2542). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการใช้กิจกรรมคู่. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปวีณ บัญปก. (2554). วิธีการสอนต่างประเทศแบบ ALM: งานวิจัยจากอดีตสู่ปัจจุบัน. วารสารภาษาและภาษาศาสตร์, 29(2), 61-80.
- มาตา วงศ์ขารี และคณะ. (2566). การพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการสอนแบบฟัง - พูด (Audio-Lingual Method). ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- รัชนิกร สุทธจิตต์. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบโคลซ และแบบทดสอบเลือกตอบ เพื่อวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา ชั้นสูง. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วาสนา โกวิทยา. (2565). การประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์
มหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2560). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2548). Oxford word power dictionary for Thai learners ฉบับอังกฤษ - ไทย. กรุงเทพมหานคร:
หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- Cronbach, L. J. (1949). Essentials of psychological testing. (4th ed.). New York: Harper & Row.